

MENIGHETSBLAD ØK LO ØRLAND

NR. 1 MARS 2025 ÅRG. 85

Foto: Hakon Borgen

Når jeg ser din himmel, et verk av dine fingre, månen og stjernene som er satt der, hva er da et menneske - Salme 8, 4-5.

To eller ett menighetsblad?

I år etter år har *Fosen trykkeri* vært Ørland menighetsblad sin samarbeidspartner. Med ett har situasjonen blitt en annen. Først gikk leder av trykkeriet, Terje Wold, bort og nå har også hans medarbeider gjennom mange år, Marius Ulleberg, gått ut av tiden. Dette innebærer en helt ny situasjon for bladet. Tidligere kunne vi f.eks. dra til Fosen trykkeri og samarbeide ansikt til ansikt med Torunn Width eller Marius Ulleberg. Nå er det medarbeider hos BK Trykkpartner på Tunga i Trondheim som gjør denne jobben. Dette nummer av menighetsbladet er det første i det nye opplegget.

Den nye situasjonen aktualiserer også et spørsmål som har vært brakt på bane blant redaktørene en viss tid. Det gjelder om tiden er inne for å starte en prosess hvor siktemålet er å utgi et felles menighetsblad for Ørland og Bjugn menigheter, altså Ørland menighetsblad. Hvis det blir slik, vil nok sikkert bladet få et nytt navn. Som redaktør vil jeg foreløpig ikke komme med noen anbefaling om dette. Det er opp til menighetsrådene å fatte en beslutning. Begge menighetsråd må sammen gå inn for en ny løsning.

Erfaringene med felles blad for flere menigheter innenfor en kommune er blandet. Noen er tilfreds, mens andre slett ikke er fornøyd. Det er likevel temmelig sikkert at det er mindre arbeidskrevende og rimeligere økonomisk med ett blad fremfor to.

Det ville vært fint om leserne gir uttrykk for sitt syn på dette viktige spørsmålet. I år er vi inne i årgang 85 av Ørland menighetsblad. Kanskje det er på tide å tenke nytt eller er det slik at tradisjonen er hinder for nyorientering?

Oddbjørn Ingebrigtsen

*Redaksjonen ønsker dere alle en velsignet påske og vår fylt av
sanhørighet og gode opplevelser!*

BJUGN MENIGHETSHUS

Utleie

.....
Huset kan leies til minnesamvær, selskap,
kurs og møter. Passer til små og store grupper.
Ta kontakt med kirkekontoret på
tlf. 984 89 470

AV INNHOLDET:

Stasjonsprest i utlandet	4
Biskopens oppsummering av visitas 11.-17. nov. 2024	6
Konfirmanter våren 2025.....	9
Støttekonsert for nytt piano og lydutstyr i Ørland kirke	14
Min salmefavoritt	16
Fasteaksjonen gir grønt håp midt i tørken.....	18
Diakonen deler.....	20
Tårnagenthelg.....	27

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

Utgiver: Ørland Menighet

Bankgiro: 4290 05 08594

Utgiversted: 7129 Brekstad

Grafisk formgivning og trykk:

BK Trykkpartner AS

Redaksjon:

Oddbjørn Ingebrigtsen (ansv.red.)

Anne-Mari Melhus

Marit Eide Dahl

Mette Buvarp Dypveit

Storfosna Blomsterfond

vil takke for gaver gitt i
forbindelse med bisettelsen til:

Anne Marie Lund

BEHOV FOR LAGRINGSPLASS?

STØRRE OG MINDRE
LAGERROM TIL LEIE
MIDT I BREKSTAD
SENTRUM

Meieriveien 9, 7130 Brekstad

Kontakt:

Eva Mari Bratland - 938 80 613

kirkekontor@orland.kommune.no

Møtepunktet
- et sted å være

Stasjonsprest i utlandet

En tirsdag i november stakk sjefen hodet sitt inn på kontoret mitt og spurte om jeg hadde fått beskjed om oppdraget bataljonen vår hadde fått. Jeg, som hadde hatt avspasering dagen i forveien, ristet på hodet. Inne på et spesielt rom der vi kan snakke om ting som klassifiseres som hemmelig fikk jeg beskjed om at bataljonen jeg jobber i har fått i oppdrag å reise til Polen og stå på beredskap der for å beskytte en sivil flyplass der 90% av alle donasjoner fra vesten og til Ukraina går gjennom.

Vi fikk ganske kort tid på å skulle være klare til deployering, så tankene gikk i 110 km/t de neste dagene og ukene. Jeg hadde forberedt meg på å være prest i krig her i Norge, så skulle vi plutselig stå på NATO beredskap i utlandet. Hva måtte jeg forberede meg på? Hva kunne jeg forberede meg på, og hva måtte jeg ta på sparket? Det eneste jeg visste var at vi kom til å måtte feire jul i Polen, og det var min hovedprioritet å sette i stand en julefeiring for styrken. Utenom det så visste vi ikke hvordan vi skulle bo, jeg visste ikke hvordan soldatene vi tok med oss kom til å håndtere belastningen, jeg visste ikke hvordan sjefene mine kom til å håndtere det økte alvoret i hverdagen. I samtaler før avreise med både lege, psykologer, og prestekolleger, innså jeg at min

jobb er å være forberedt på det verste. Selv om det regnes som et lavrisiko-oppdrag og faren for tap av liv er minimal, så må jeg være klar dersom det utenkelige skjer. Jeg måtte finne en balanse mellom å være forberedt på det verste, samtidig som jeg ikke måtte unødvendig bekymre de rundt meg. Noen av forberedelsene jeg gjorde snakket jeg ikke med noen andre om, de ville nok sagt at det jeg gjorde var helt unødvendig. Men jeg visste at dersom noe tragisk skjedde så måtte jeg være forberedt.

Mitt første fokusområde da vi kom til Polen i midten av desember var å organisere en julefeiring. Jeg ble kjent med en veldig hyggelig katolsk prest som også snakket ganske godt engelsk (sjeldent funn i Polen). Vi gikk lov til å låne deres kirke den 24. desember og vi fikk til å gjennomføre to julegudstjenester slik at vi kunne opprettholde beredskapen selv om det var julaften. Jeg tror at det å være inne i en kirke gjorde noe spesielt med stemningen. Vi sang norske julesanger, tente adventslys, og fikk til og med en hilsen fra selveste Kongen. Dette ble en feiring som jeg tror mange kommer til å huske resten av livene våre.

Ellers inneholdt mitt opphold i Polen mye prøving og feiling. Det var veldig lite som

var klart når vi kom, så vi måtte ta mye på stridsledelse som vi sier i Forsvaret. På godt norsk betyr «stridsledelse» å ta ting på sparket. Det var både spennende og utfordrende å ikke helt vite hva jeg skulle gjøre eller hvordan jeg skulle løse mine arbeidsoppgaver. Det minnet meg om å være helt ny i jobben, selv om jeg hadde hatt jobben i ett år da vi dro ned.

Vi endte opp med å bo på en amerikansk leir. Her hadde de både et kapell og to prester som jobbet for de amerikanske styrkene. Jeg satte stor pris på å bli kjent med dem og å kunne ha et kristent fellesskap i Polen. Jeg fikk bidra på de ukentlige gudstjenestene med andakt og jeg deltok på ukentlige bibelgrupper. Den opplevelsen minnet meg om viktigheten av å ha et

fellesskap av andre troende, vi er ikke ment til å ha en tro helt alene.

Etter seks uker i Polen dro jeg hjem til Norge for å kunne delta på en rekruttskole på Ørlandet som hadde oppstart i februar. Det var vanskelig å svare på spørsmålet «hvordan var det i Polen?» da jeg kom hjem og snakket med venner og bekjente. Oppholdet var på mange vis krevende og utfordrende. Vi var geografisk mye nærmere krigen i Ukraina enn vi er vant til her i Trøndelag. Samtidig så gikk vi inn i rutiner og fikk skapt oss en type hverdag også der. Jeg satte pris på å ha en jobb der jeg kun har ansvar for å passe på folkene våre. Mange av mine kollegaer har mange andre arbeidsoppgaver knyttet til det operative. Men jeg kunne gå rundt og lytte til folkene i detasjementet, og jeg kunne forsøke å legge til rette for at de får det enda bedre. Og folk som har det bra og føler seg sett og hørt, de løser også oppdrag på en god og trygg måte. Vår viktigste ressurs i Forsvaret er folkene våre, og jeg får lov til å ha omsorg for dem. Det oppleves som meningsfullt.

*Signe M. Hægeland
Stasjonsprest
Luftvern bataljonen på Ørlandet*

BISKOPENS OPPSUMMERING AV VISITAS 11.-17. NOVEMBER 2024

Ved slutten av visitasjonen, søndag 17. november fremførte biskop Herborg Finseth en oppsummering av visitasen.

Hun sa bl.a.: «Vi har møtt mye livsglede og pågangsmot: Aktive pensjonister er ryggraden i mye av frivilligheten. Takk for alle gode fellesskap som finnes, og som er der fordi noen tar ansvaret med å organisere og delta!

Kirka i Bjugn og Ørland har lenge hatt oppmerksomhet på barn og unge. Ungdom trenger trygge fellesskap å delta og høre til i. Gjennom konfirmasjonstida og deltakelse på andre ungdoms-arenaer møter kirka de fleste unge i årskullet. Vi har hørt om økt oppmerksomhet på unge som faller utenfor, og utfordringene med å finne gode måter å skape meningsfulle hverdager på. Hvordan kan vi fortsette å skape gode fellesskap som kan bli et sted å høre til – vite seg verdsatt og være trygge sammen?»

Hun kom videre inn på møte med de ansatte, menighetsrådene og fellesrådet. Blant de mange tema hun berørte var også

skole og lokalsamfunn og næringsliv i kommunen, **Møte med kommunal ledelse** er et viktig punkt i enhver visitas.

Her heter det « I arbeidet med ny organisering av Den norske kirke har kommunene vært tydelig på at de ønsker å bevare de nære båndene til den lokale kirke og videreføre sitt ansvar for den. Statskirka finnes ikke lenger, men kommunekirka lever i beste velgående som folkekirke og trossamfunn – forpliktet i Grunnloven på å være til stede i alle lokalsamfunn i hele landet. Den norske Kirke er trossamfunn og folkekirke, og landets største sivilsamfunnsaktør med nesten 3.5 mill. medlemmer.

Som trossamfunn handler det om å være med og skape fellesskap preget av tro, håp, og kjærlighet. Det er godt å høre at kommunene så tydelig ønsker at kirkas bidrag til nettopp dette. Som folkekirke er det kirkas samfunnsoppdrag å bidra til gode lokalsamfunn. Samarbeidet mellom kirke og kommune handler om mer enn de kirkelige handlingene. Det handler om de samme folkene, om livet til innbyggerne, om å være viktige samfunnsaktører i de samme lokalsamfunnene»

Utfordringer

Til slutt i oppsummeringen kom biskopen inn på noen utfordringer. Etter innholdsrike visitasdager vil jeg legge igjen noen utfordringer:

- I Ørland og Bjugn har dere et sterkt engasjement for barn og unge, for inkludering og mangfold. Dere lykkes med mye og har mye å glede dere over. Samtidig er utenforskap en utfordring for mange unge. Dette er det viktig å vie oppmerksomhet.
- Sammen med kommunen og Forsvaret vil det være viktig å gå inn i et systematisk og forpliktende samarbeid om beredskap og samfunnsikkerhet.

- Etter fem år i samme fellesråd, med to menighetsråd og én kommune, har dere gjort mye for å etablere felles kultur og arbeide godt sammen som én stab. Fortsett dette gode arbeidet både i hverdagsrutiner og i langsiktige planer.

Lykke til som lokal kirke med å bidra til mer himmel på jord. Broa mellom fortid og framtid er den tida som er nå. Det er nå det er vår mulighet – og vår tid- nå er det vi som gå ut på den broa som leder til hverandre, til nåde og kjærlighet, til fellesskap, håp, vennskap og livsmot.

Alle foto fra visitas: Pål R. Flæsen

BISPEVISITAS 11. - 17. NOVEMBER 2024 - ØRLAND KIRKE

BISPEVISITAS 11.–17. NOVEMBER 2024

STORFOSNA KIRKE

Ø K O N F I R M A N T E R V Å R E N 2025 Ø

ØRLAND KIRKE

Lørdag 3. mai kl. 10.30

Oline Helland Sundland
Fredrik Singstad Hovde
Ludvik Teodor Aasbak
Sander Skomsøy Broks
Maia Elise Nysæter
Christian Thunes
Martine Steen Højem
Stine Beate Johansen

ØRLAND KIRKE

Lørdag 3. mai kl. 13.00

Kester Eide Norheim
William Aleksander Holdaas
Jens Thoresen Singstad
Era Eline Skogstad Lyngvær
Sebastian Sem-Olsen
Jannicke Sahlgren
Halvor Lysø Olsen
Sverre Isak Skaret Terning

ØRLAND KIRKE

Søndag 4. mai kl. 11.00

Rayan Nathaniel Dypvik
Amalie Marie Nilsen Lian
Lucas Andre Værnes
Regine Røstad Hellan
Tiril Olberg Iversen
Kaja Amalie Strand Dalhaug

ØRLAND KIRKE

Lørdag 10. mai kl. 11.00

Jona Rose Gausen
Chris Elias Rian
Jonatan Menes Martinsen
Bastian Berg Breivik
Bina Marie Rian
Alva Ånnø Hovde

ØRLAND KIRKE

Søndag 11. mai kl. 11.00

Martine Skaret Hanche
Ida Josefine Braseth Liasjø
Leo Alexander Seim
Magnus Guldteig Ask

“Hvert blad som tiden vender”

HISTORISKE LINJER

Spennende timer neppå markfjæra

Når det flyttes og ryddes, dukker det ofte opp saker og ting som bringer gode minner fram i dagen igjen. Frem fra skyggenes dal kom et krus som fører oss tilbake til Storfosna på midten av 1960-tallet. På den tida var det enda noen som drev fiske «på heimsjøen» og leverte fangsten hos Ragnvald Sørensen i Rønsholmen. Våre gode naboer Norgot & Amund Halvorsen som bodde i Brinken var blant disse.

Sjarken kunne godt ha vært en «Bør-sa-båt». Motoren var en semi-diesel med behagelig gange som sendte runde røyk-ringer opp gjennom eksosrøret. Av og til gikk motoren rang-veien når den startet. Da var Amund nedpå dieselpumpa og pumpet manuelt til motoren «kastet om» andre veien. Så var det klart for å kaste loss fra utlegget.

Jeg fikk av og til være med Amund både på linefiske og rusefiske. Da fikk Norgot fri og jeg steppet inn som «lettmatros». Dette var jo et eventyr for en «fram-vek-

string» som satte varige spor i minnet. Jeg ble tiltrodd rollen som styrmann og fikk også prøve meg på litt manøvrering. Slike gode opplevelser gir følelse av mest-ring og tilhørighet.

For linefisket sin del startet prosessen med ei økt neppå langfjæra i Fosenvågen. Der var vi på jakt etter fjæremarken – et prima agn på lina. I litteraturen omtales den som *Arenicola marina*, og kan bli 20-25 cm lang. Den graver seg ned og ligger som en U nede i fjæresanden. For oss virker det som den har et ganske ensidig kosthold. Marken spiser sand og mudder, og fordøyer den næringa som finnes oppløst i sanden. Fosenvågen var et prima oppvekstområde for marken til glede for linefiskerne.

I framenden suger marken inn fjæresanden og i bakenden spruter den ut ei lang, tynn sandpølse som kveiler seg i en elegant haug på overflata. Dette medfører et lite søkk i fjæra ved inntaket. Knepet er å finne ut

hvilken retning marken står i fjæra, og så vippe den opp med et kjapt stikk med «mark-gaffel'n». Denne gaffelen har 5 flate tinder og er særst godt egnet til denne jakta! Amund var ekspert på dette. Han stakk forsiktig gaffelen nedi fjæra og rugget litt på den. Hensikten var å få marken til å «mige» - å sende ut en liten vannstråle. Da var vinkelen gitt og løpet kjørt for marken sin del. Et kjapt vipp med mark-gaffel'n 90 grader på markens lengderetning, og dermed bars det opp til overflata med marken. Da var jobben min å hanke den inn før den stakk av igjen i det grumsete vannet, og det måte skje fort!

Når marken står i «hvilestilling» nede i sanden, er den utstrakt i full lengde og «lettere» å grave opp. Så snart den aner uråd og ugler i mosen, trekker den seg sammen til en kompakt klump og er vanskeligere å grave opp. I tillegg prøver den å grave seg ned igjen og det går kjapt. Her kommer erfaring og samarbeid inn i bildet når en skal fylle bøtta med fjæremark og

klargjøre for egning av lina i neste runde.

Amund og jeg ble et godt team nedpå markfjæra for 60 år siden. Nedi kruset lå det en hilsen fra ham med påskriften «Takk for god assistanse på markfjæra!» Disse gode minnene varmer ennå! Mon tro om noen er nedpå fjæra med markgaffel'n og bøtta nå?

Bernt Jørgen Stranden

Gull som fadder

Hvem har ikke kjent på frykten for å ikke å være bra nok?

Det kan være mye som gjør at det blir slik. Kanskje vi sammenlikner oss med alle andre, eller har vokst opp med å få mer kritikk enn ros? Eller er det frykt for å gjøre feil, som gjør oss urolige? Alle mennesker er forskjellige, og våre liv er så ulike. Hvorfor kan det være så vanskelig å godta og glede seg over?

For ei god stund siden, hørte jeg en fortelling om et liv som må ha vært ganske vondt. De nærmeste har sagt at jeg kan dele fortellingen.

Om hun som ble født under krigen, og vokste opp hos en gammel farmor. Alderdommen gjorde at farmoren ikke klarte å ta vare på jentungen, som i stedet havnet på barnehjem.

Fem år gammel fikk hun fosterforeldre på Fosen. Jeg vet ikke hvorfor de påtok seg oppdraget, men det ble sagt at de hadde sett for seg at jenta først og fremst skulle ta seg av dem på deres eldre dager.

Som fosterforeldre var de strenge, og jenta som bodde hos dem, fikk ikke lov

til å møte andre barn i bygda. Folk visste hvordan det stod til, men ingen så råd for å gjøre noe med det.

I voksen alder, ble hun nærmest «adoptert» av en familie der mor hadde gått i lag med henne på skolen mange år tidligere. Som femtiåring fikk hun være med på sin første ferietur, der de kjørte til Vestlandet med bil og bodde i telt. Da hun våknet om morgenen i telt for første gang, utbrøt hun glad:

-Nå har ungdomstiden min kommet!

Hun var femti år, så den ungdomstiden kom sent, men den kom godt! Og det virket som hun evnet å glede seg over alt normalt liv hun fikk del i, mer enn å være bitter for det hun hadde mistet.

I mange familier er merkedager en selvfølge, men denne kvinnen hadde aldri før vært i dåp, konfirmasjon eller bryllup. Da er det lett å forstå at det betydde særlig mye å bli spurt om å være fadder i barnedåp!

Å være fadder, er et hellig oppdrag. Da handler det ikke om å være bra nok. Men å si ja til noe større. Hun som hadde opplevd så mye trasig i sitt eget liv, var for første gang spurt om et viktig og ærefullt oppdrag. Den søndagen hun bar et barn

til dåpen i en av kirkene på Fosen, var det som om hun skinte av stolthet. Og bunaden hun hadde spart til i to år, den kom virkelig til sin rett.

Der menigheten reiste seg i respekt og glede. Rommet var fylt med godhet. I kirkebenkene var alt av livserfaringer samlet. Hvis en aldri tar de gode dagene som en selvfølge, da verdsetter vi livet på ekte og kan fornemme litt mer av Guds kjærlighet også.

Gud som elsker alle like høyt. Og Vårherre som kjenner våre liv. På godt og på vondt. I kirka trenger vi ikke ta oss sammen. Heller gi oss over. Til en nådig Gud. Som ser, tar imot, og elsker.

Det er mye som gjør at vi ikke føler oss bra nok. Noen ganger går livet i ball, og vi har alle våre nederlag. Men et nyfødt barn, fortjener det ikke å få bli båret til dåp? Og er det ikke noen vi er glade i som fortjener å få være fadder?

Ikke fordi de er perfekte. Men fordi Gud lar gode ting skje. Gjennom oss. Nær oss. Vi trenger bare tørre å ta sjansen. Velkommen til dåp! Velkommen som fadder!

Steinar Leirvik

Prost i Fosen prosti

HYGGEKVELD PÅ MØTEPUNKTET

Onsdag 5. februar, arrangerte Ørland menighet en hyggekveld på Møtepunktet.

Tema for hyggekvelden var foredrag om Odd Nansen v/Oddbjørn Ingebrigtsen, kveldsmat og hyggelig lag.

Tross for at det ikke kom så mange, ble det en hyggelig happening!

Ørland menighet vil komme tilbake med flere slike hyggekvelder.

Støttekonsert for nytt piano og lydutstyr i Ørland kirke

Onsdag 12.februar kl. 19.00 inviterte kirkemusikkutvalget i Ørland kirke til konsert. Bak konserten stilte de lokale artistene opp gratis; Heine Eid Johansen, Matus Strbka, Hilde Jenssen, Tre Vise Menn, Ørland gospelkor og kirkas egen organist Stefan Strbka. I tillegg stilte Ørland bluesklubb og lånte oss lydutstyr, der leder Syver Srøbka stilte lyd under lydprøver og konserten. Tre Vise Menn lånte oss lys og sto for lyssettingen under konserten.

Fra Aktiv Ørland stilte Kåre Petter Sundet og filmet. Konserten ble lagt ut på Aktiv Ørland sin facebookside så «alle» kunne se den etterpå.

Det har lenge vært behov for nytt piano i kirka, da det eksisterende pianoet ofte blir ustemt og trenger å stemmes. De siste årene har mer og mer av lydutstyr røket og det er ikke så mye som virker lenger.

For ca 2 år siden ville LHL Ørland gi en gave til kirka. Da mange velger å gi minnegave til LHL, ønsket de å gi litt tilbake til kirka. Leder Harry Johansen tok kontakt med klokker Irja og spurte om det var noe kirka hadde behov for. Et av behovene som ble nevnt var nytt piano.

LHL ga hele 10.000 kr som er en god start på summen som trengs og Irja fikk ideen om å dra i gang en støttekonsert for å få til nytt piano i kirka. Under konserten ble gavesjekken overrakt fra Ruth Harper og Gunn Pettersen på vegne av LHL Ørland. Menighetsrådsleder Oddbjørn Ingebrigtsen hadde den store ære av å ta imot den store sjekken.

Siden den gang har en god del av lydutstyret i kirka takket for seg og ideen har utviklet seg fra én konsert til planer om mer aktivitet og kronerulling for å komme i mål. Det ble sendt ut brev med invitasjon til de største i næringsliv og foreninger. Det ble annonsert på Facebook og plakater og konserten ble en godt besøkt suksess. Samme kveld kom det inn 15.000 kr og ei uke etterpå har det kommet inn omtrent 45.000 kr til sammen. Vi har så langt nådd nesten 1/6 av målet og det er veldig bra! Tusen takk for alle bidrag!

Estimert beløp er kr 300.000,-, for nytt piano som skal være et elpiano og utskifting av gammelt til nytt lydutstyr i kirka. Økonomien er som så mange andre steder også i kirka veldig stram, og nytt piano og lydutstyr kommer derfor dessverre

Støtte til nytt piano og lyd-
utstyr i Ørland kirke kan
gis på

Vipps 858165

eller konto

4290.05.08594

Viktig! Merk med «Lyd»

langt bak i prioriteringen for bruk
av tildelte midler. Da trengs dug-
nad, frivillighet og gavmildhet for å
komme i mål!

Vi retter en stor takk til alle som har
stilt opp med bidrag, være seg øko-
nomisk eller dere som stilte opp for å
få til den første konserten.

Har du idé til hva som kan gjøres, vil
du være med fysisk å få til en aktivi-
tet eller gi din støtte økonomisk er
du hjertelig velkommen!

Ta kontakt med Musikkutvalget i
Ørland kirke ved Irja tlf:
93030164 evt. mail Irja.
dosvik@orland.kommune.no
Musikkutvalget i Ørland kirke: Tom
Christian Hammer, Stefan Strbka,
Irja Helen Hammern Døsvik.

Tekst: Irja H. Hammern Døsvik

Foto: O. Ingebrigtsen

*Ørland Gospelkor med dirigent Grethe Eid Johansen og
solist Irja Helen Hammern Døsvik*

*Bandet «Tre Vise Menn» forsterket med Grethe Eid
Johansen og Vivian Hoff*

Min salmefavoritt

Marit Eide Dahl

Min Salmefavoritt er ”Takk min Gud for alt som hende”. Den ble sunget i min mors begravelse i 1976 og jeg syntes da den var utrolig vakker. Ordene sa egentlig alt jeg følte der og da - samt at melodien passet så godt til ordene. Den er skrevet av svensken August Ludvig Storm i 1891 og oversatt av Anders Hovden i 1927.

Takk min Gud for alt som hende

Takk min Gud for alt som hende,
Takk for alt som du det gjer,
Takk for dag som er til ende,
Takk for dag som ennå er!
Takk for fager vår som strøymde,
Takk for hausten grå og arm,
Takk for tårer som er gløymde,
Takk for hjartefred i barm!

Takk for det du har forklara,
Takk for det som uklart er,
Takk for du på bøna svara,
Takk for det eg ikkje fær,
Takk for livsens gåter løynde,
Takk for hjelp i sorga sår,
Takk for nåden som eg røynde,
Takk for frie barnekår!

Takk for gledene eg kjende,
Takk for sol og himmel blå,
Takk for motgang du meg sende,
Takk for sorg som du la på,
Takk for harde prøvingstider,
Takk for hjelpa du meg gav,
Takk for kvar ein dag som lider,
Takk for trøyst mot gru og grav!

Takk for rosene på vegen,
Takk for tornar mellom deim,
Takk for reiste himmelstigen,
Takk for trygg og evig heim,
Takk for kors og takk for plåge,
Takk for himmelheimen blid,
Takk for stridens lutringsloge,
Takk for alt til evig tid!

Nr. 1 35. årg.

MENIGHETSBLAD FOR ØRLAND

1. kvartal 1975

Presteskifte i Ørland menighet

Olav Andreas Dovland ble i desember utnevnt til res. kapellan i St. Petri menighet i Stavanger, og vil med det aller første forlate Ørland for å fortsette sin prestegjerning der.

Vi fikk altså ikke ha Dovland stående i arbeide her i så svært mange år, men mye har skjedd i denne tiden. Både kirken og presteboligen er blitt pusset opp. Og "Blomsterfondet" (som for øvrig Dovland har æren av å ha fått istand) gir oss midler til forskjønnelse av kirkegården.

Det er vel riktig å nevne disse ting når vi slik gjennom menighetsbladet vil rette en

takk til prestefamilien for den tjeneste de har utført i Ørland menighet.

En ekstra takk til Guro for det hun har gjort i søndagsskolen og misjonsforeningen og for alle de ganger både menighetsråd og mange, mange andre har fått nytte godt av prestefamiliens gjestfrihet.

Må Gud lønne dere igjen og velsigne det arbeid dere får lov å utføre i det nye presteembete.

For Ørland menighetsråd

Ved formannen

Fasteaksjonen gir grønt håp midt i tørken

Takket være Kirkens Nødhjelps fasteaksjon, der mange millioner blir samlet inn i menighetene i Norge hvert år, kan Kirkens Nødhjelp bidra til at flere får tilgang til vann og kan skaffe seg mat og et levebrød.

Tekst: Åsne Gullikstad Foto: Håvard Bjelland

Avlinger har kollapset over hele Gambia i den verste tørken på 20 år. Men det finnes unntak: I et av de verst rammede områdene har de klart å dyrke mat gjennom hele tørken.

-Mange har ikke høstet noe i det hele tatt i løpet av det siste året, fordi det ikke har regnet. Så det er mye sult i dette distriktet, forteller Caroline Mwewa fra ADRA, en partnerorganisasjon som Kirkens Nødhjelp samarbeider med her.

Men kvinnene vi møter her, har klart å dyrke mat mens andre avlinger har kollapset. -Her viser vi måter å dyrke på som er bærekraftige og som faktisk virker selv i situasjoner som tørke, forteller Mwewa.

De som bor i området, kan komme hit og lære å dyrke grønnsaker med såkalt dryppirrigasjon. Kirkens Nødhjelp og vår partnerorganisasjon har sørget for vann. En solcelledrevet vannpumpe pumper

Gjennom dette har jeg fått en inntekt, forteller Winnie Milambo, her med datteren Tendai Mwela (åtte måneder).

vann fra et borehull opp til to store vann-tanker. Derfra føres vannet ut gjennom slanger med små hull, så vannet dryppes i jorda akkurat der plantene er. Denne metoden krever ikke så mye vann.

Har fått inntekt

Winnie Milambo har datteren på åtte måneder i et sjal på ryggen mens hun høster mais. Winnie er gift og har seks barn. To ganger i uka kommer hun hit. Hun har også en grønnsakshage hjemme, der hun har plantet mais.

- Gjennom dette har jeg fått en inntekt, forteller hun.

For inntektene har hun kjøpt to geiter.

- Når jeg får enda flere geiter, kan jeg selge noen og tjene mer penger. Pengene jeg tjener går også til skolepenger for barna mine, og til å kjøpe mat. Det har betydd en stor endring for meg.

Tørken i Zambia og store deler av det sørlige Afrika har pågått siden starten av 2024. Her en uttørket elv i Gwembe.

Tørken i det sørlige Afrika

- Langvarig tørke i det sørlige Afrika har forårsaket regionens verste sultkrise på flere tiår, ifølge FNs matvareprogram (WFP).
- I Zambia er 12.2 millioner mennesker rammet av tørke.
- Kirkens Nødhjelp og våre partnere driver flere prosjekter med klimasmart landbruk i Zambia.
- I disse prosjektene har innbyggerne fått økt tilgang på vann. De lærer å dyrke på en måte som krever lite vann, og som gjør at de kan dyrke hele året, også gjennom tørke. Det gir dem mat og inntekter.

Diakonen deler

Venner

Vers1

*Når du føler deg helt alene, når alle løper forbi
Når ingen i verden hører på det du har og si
Når problemene vokser seg store som fjell
Da trenger du hjelp fra noen, utenfor deg selv*

Refreng

*Venner er gjerne tilstede, når det er fest i ditt hus
Venner kan hvile din glede, og juble i seiersrus
Men venner som blir når andre går
Som gir deg sin støtte, som tror og forstår
Det er venner du skal ta vare på*

Vers2

*Når det mest har gått på tverke,
når ingenting er som før
Da vet du at de er venner,
som banker på din dør
La de andre gå bort for å drive med sitt
Et vennskap skal tåle motgang,
uten å bli slitt*

*Artist: Sienna Rosie Schei
(Kaptein Sabeltann og
Grevinnen av Gral)*

Gjennom livet både møter man og kanskje blir kjent med mange forskjellige mennesker. Noen hilser vi bare på i forbigifarten, noen tilbringer vi mer tid med, og noen av de beste vennene er de som står sammen med oss og støtter oss både når vi har gode dager og livet er lett, men også når vi har dager som er skikkelig kjipe og vonde og som vi føler kan knekke oss.

Som barn hadde jeg ikke supermange venner og ble en del mobbet, men jeg hadde noen gode venner som jeg beholdt over mange år, men som av ulike årsaker ikke ble med videre etter videregående, men jeg har også noen utvalgte få venner som jeg har blitt kjent med i mine ungdomsår. En venninne fra ungdomsskolen, og to venninner fra mitt arbeidsår midt i universitetsårene mine. Vår lille gjeng på fire jenter (og eventuelle partnere og barn) er en nydelig gjeng som kan reise på tur i lag, og som vi kan ringe enten vi har en god eller dårlig dag. Jeg føler meg veldig heldig som har disse tre supergode vennene jeg kan ringe, uansett om livet går bra eller dårlig.

Mitt største ønske er at alle får oppleve og får ha en eller flere slike venner. Men her kommer hemmeligheten min; dette er ikke mennesker jeg har kjent hele livet, men som jeg har blitt kjent med over årene og som har blitt værende. Kanskje du er en sånn venn for noen andre. Venner behøver ikke å være samme alder. Noen er yngre, og noen eldre.

Vi i kirken kan også være en samtalepartner og et lyttende øre, uansett om du har gode eller dårlige dager. Du kan kontakte oss for en konfidensiell samtale, hvor vi kan snakke om alt du har på hjertet, eller bare være stille sammen. Enten det er jeg,

vår diakoniarbeider i Bjugn menighet, eller en av prestene våre, så tar vi gjerne en kaffe, går en tur, snakker på telefon, chatter på nett, eller besøker deg. Her er det plass til deg, akkurat som du er.

Ta kontakt med kirkekontoret på tlf 72 51 95 60 eller kirkekontor@orland.kommune.no.

Larisa Margrethe Ross Sagranden

To sider med kaffe og sokneprest

Det er ikke lett å stå foran fiender.

Noen som er slemme mot oss, noen som vil skade oss, eller i det verste tilfellet vil drepe oss.

Noen som vil gjøre oss vondt, skape problemer ...

Fiender kan vi treffe på alle områder.

I familien, dessverre også i den nærmeste, på jobb, i nabolaget, på skolen ... i verden. Konflikter, vold, overgrep, mobbing, krancling og krig ... Det kan også variere i forskjellige grad.

Ja, verden er full av aggressorer og ofre.

Utrolig mange urettferdige situasjoner.

Noen ganger er det vi som er aktører, noen ganger er det noen av våre venner, familiemedlemmer eller noen helt fremmede.

Og det evige spørsmålet er: *Hvordan forholder vi oss til det som skjer?*

Når det gjelder oss?

Når det gjelder våre kjære?

Når det gjelder fremmede?

Jeg vil ikke tenke på oss (på meg) som på en aggressor. Ja,- selvfølgelig kan jeg også gjøre noe som ikke er helt greit. Kanskje noen kan føle at jeg gjør noe urettferdig mot ham eller mot henne.

Om det er slik – så vil jeg si: Beklager.

Ta kontakt med meg slik at vi kan (i det minste prøve) å ordne det.

Men langt oftere opplever vi at vi er «ofre». Noen er dårlige/farlige, og vi må velge hva vi skal gjøre.

Skal vi kjempe mot?

Skal vi flytte?

Skal vi lide?

Hva skal vi gjøre?

Kanskje det er litt lettere når vi ikke er alene i slike situasjoner.

Når vi har støtte fra de som er rundt oss.

Det kan være partner, familie, venner,

kollegaer, tillitsvalgte eller lovverket...
Men av og til kan man oppleve at man i de mest vanskeligste situasjoner står helt alene.

Man kan oppleve at både familie og venner sviktet.

Nå er vi inne i fastetiden. Jeg er helt overbevist at dere som leser nå, vet hva jeg skriver om. Nesten alle opplevde en slik situasjon i forskjellige grad (og dessverre – det blir sikkert flere sånne situasjoner i livet igjen).

Påskan kommer snart og jeg tenker på en spesiell situasjon. En spesiell urettferdig behandling. Jeg snakker om Jesus. Han var forrådt fra en av de beste vennene sine. Det var helt urettferdig. Ikke bare at noen sa flere løgner om ham. Men han ble dømt til døden for noe som var ikke sant.

Han hadde ikke støtte fra noen. Alle «gode venner» sviktet. Fornektet ham. Jesus var alene i den mest krevende perioden.
Han kunne også velge en annen vei. Gud som har alt makt.
Men han sto der – alene. Fordi dette var det eneste som var «riktig». Det eneste som kunne gjøre endring i menneskets liv, i verden. Guds offer.

Det kostet mye. Men Jesus gjorde det fordi det var det eneste riktige å gjøre. Takket være ham alene kan vi leve i en verden (som er ikke perfekt,) men hvor kjærlighet, nåde, barmhjertighet har sin plass, sammen med håp om det evige livet.

Det var en rekke av martyrer – noen som sto i vanskelige situasjoner, kanskje helt alene, noen av dem mistet sitt liv helt urettferdig. Men av og til er det det eneste riktige som man skj.

Dette er ikke lett. Men det lønner seg å stå på rettferdighetens side. Selv om det koster mye. (i det minste noen netter uten søvn). Når vi gjør det rette – blir vår verden bedre.

Når vi må stå i slike situasjoner – kan vi få vite at vi ikke er alene. Gud vet hvordan det er med oss.

Når det gjelder våre kjære – kan vi stå sammen med dem.

Når det gjelder ukjente – det er vår plikt å ikke være likegyldige.
Vi er ikke alene.

*With love
Daniela*

RÆDERGÅRD
ENTREPRENØR AS

Industrigt. 7, Brekstad - Tlf 72 52 35 55

COMFORT FOSEN

KJELL LUND AS
7130 BREKSTAD

72 52 43 66 - FOSEN@COMFORT.AS

omfort
www.comfort.no

ØRLAND
SPAREBANK

– en bank du kjenner

Telefon 72 52 30 40
www.orland-sparebank.no

FOSEN
Transport

Telefon 72 51 50 00
fosen@fosen-transport.no

 Colosseum Tannlege
Fosen

Yrjartun – Yrjars gt. 29, Brekstad
Telefon 948 57 728
E-post: fosen@colosseum.no
www.colosseumtannlege.no

BREKSTAD HÅRSENTER

Telefon 72 52 42 10

RESTAURANT
Melissa

BREKSTAD
TELEFON
72 52 13 10

HVITSAND
ENTREPRENØR

Telefon 915 43 977

EXTRA
BREKSTAD

Verdisamtale under Bispevisitas 2024

Under bispevisitasen i november 2024 tok vi turen til Fosen VGS og hadde verdisamtale med en nydelig bukett med ungdom. Vi tok for oss 5 spørsmål i lys av de fire guddommelige søstres verdier; **Sannhet, Miskunn, Rettferdighet og Fred**. Samtalen var en forlengelse av verdiseilasen som ble gjennomført sommeren 2024 hvor det blant annet var stopp på nøkkelsted Ørland. I 2024 feiret vi at det er 1000 år siden kristenretten ble innført i Norge av Magnus Lagabøte. Her kommer en oppsummering av svarene ungdommene ga:

FELLESKAP Hvordan skaper vi fellesskap som både tåler og verdsetter ulikhet?

Det var stor enighet om at gjennom åpenhet, gjensidig respekt for hverandre, inkludering og mangfold skapes det gode fellesskap som tåler og verdsetter. At man er imøtekommande og tolerante, var også viktig for ungdommene. Vi må lære av hverandres ulikheter og forstå hverandres situasjoner. Det synes da viktig for ungdommene at man har dialog og kunnskap.

VERDIER Finnes det et verdigrunnlag som er ufravikelig?

I gruppen er der både forsvarsstudenter og sivilstudenter. Og begrepet RAM ble fort dratt frem som viktig; Respekt, ansvar og Mot. Videre var det viktig med medmenneskelighet og rettferdighet; alle skal behandles likt og man skal ikke dømme før man har blitt kjent (med hverandre). I tillegg så var det viktig med retten til liv og retten til å elske.

IDENTITET Hvordan forstår og definerer vi oss selv i møte med andre?

Ungdommene trakk frem mange gode stikk-

ord når vi pratet om identitet; åpen, interessert, relasjoner/roller, andres reaksjoner, lyttende, nøytral, personlighetstrekk, følelser og våre verdier. ”Vi blir til i møte med andre”.

ARV Hva tar vi med oss fra fortiden og hva leverer vi videre?

Mye trekkes frem av ungdommene som arv vi både får og gir. Kunnskap, verdier, håp og tillitt, men også traumer, erfaringer, hendelse og opplevelser vi har med oss på godt og vondt er stikkord ungdommene har skrevet. Videre har de nevnt relasjoner, familie, velstand, fordommer, kultur og tradisjoner. Også begrepet sosial reproduksjon sies. Mye som er nevnt kan tolkes å være utvendig påførsel av ulike slag, men ungdommene trekker også frem egne feil de har gjort og viktigheten av å prøve å ikke gjenta disse.

FORNYELSE Hvordan former vi et samfunn mellom tradisjon og fornyelse?

Det fremheves tre måter tradisjoner er i samfunnet. Man kan holde på de gamle, endre de gamle til noe nytt eller lage helt nye tradisjoner. Et eksempel på dette var at det nå finnes humanetisk (borgerlig) konfirmasjon. Videre trekkes det frem lovverket og kunnskap. Kunnskap som fører til endring og kunnskap om nye ting. Musikk ble også nevnt som et eksempel på fornyelse.

Vi vil takke for god dialog med engasjerte videregående elever og alt de ga til tross for at vi fikk litt kort tid sammen. Vi håper på flere muligheter for dialog med ungdommene.

alt i kalkun

**SOLVANG
GÅRD**

7140 OPPHAUG

The herring house
of Norway

Grøntvedt Pelagic

N-7142 Ulthaug Norway
Tel +47 72 52 30 90

FOSEN
Transport

Telefon 72 51 50 00
fosen@fosen-transport.no

*Som medlem av Norges
største møbelkjede kan
vi gi deg de beste tilbud!*

Bohus[®]
GRØTAN MØBLER AS

7130 BREKSTAD - TLF. 72 52 42 31/72 52 44 06

BREKSTAD

Alt i sportsutstyr

Tlf. 72 52 43 10

Ørland

BOKSENTER A.S.

**SVERRE
PETTERSEN** AS

RØRLEGGERFORRETNING
7140 OPPHAUG - TLF. 72 52 11 65

HOVDE HØNSERI

Ferske egg
Velkommen!

Telefon
72 52 42 25

Skogstad
Optikk

Foto/plakat
Bakericafé
Bruktbutikk
Treværksted

Sentralbord: 72 51 65 00
Fru Ingers vei 9, Brekstad
Strandveien 8, Bjugn

U
SAVA AS

Montér Brekstad

bakeribar'n
TELEFON 72 52 50 80 - LIBRA SHOPPING

BREKSTAD

Tårnagenthelg

Å ha barn i kirken er alltid spennende og koselig, både for barn og voksne. Barn som utforsker kirken, er nysgjerrige, spørre om ting, og voksne som gleder seg over barn som interesserer seg for alt rundt kirka.

Vi var i kirka siste helg i januar med Tårnagentgjengen. Lørdagssamlingen var preget av symbol og skattejakt. Barna var kjempeflinke til å lete etter symboler i kirka, og de husket godt hva vi fortalte om hvert enkelt symbol.

De viste god innsats ved å lete etter skatten som var borte, ved hjelp av rebuser og kryssord. Tårnagentene lyktes i å finne den tapte skatten (disk for oblater) og så kunne vi ha nattverd ved gudstjenestene dagen etter.

De gikk også opp alle trappene til galleriet og videre helt opp i tårnet. Det var spennende og litt skummelt. De var også veldig interessert i orgelet. Inspirert av høyt kirketårn, bygde de sitt eget tårn av klosser, sikkert høyeste i Ørland.

På slutten av dagen styrte klokker Ann Karin klokkene og tok stor ringing, liten ringing, begge klokkene sammen, klemte og kiming. Barna fikk høre de ulike lydene og samtidig så de klokkene i tårnet bevege seg.

På søndag deltok alle tårnagenter veldig aktiv på gudstjenesten og man fikk en flott opplevelse da Tårnagenter sang Gloria og Velsignelse og vi kos oss alle sammen på kirkekafé med kaffe, saft og gode kaker.

Alle, barn, foreldre, ansatte og frivillige, fikk en veldig hyggelig helg alle sammen.

Menighetspedagog (vikar) Monika Hutta

**LØRDAG 22.MARS.
VELKOMMEN TIL NORMISJONSMØTER
PÅ BJUGN MENIGHETSHUS
KL. 13.00 OG KL. 15.00**

**BJØRN ROGER KARLSEN TALER OG DET
BLIR DUETTSANG AV JAN BERNHARD
GRAVÅS OG PER OTTO LILLEBERG.**

Vi serverer varmt mellom møtene og møtet kl. 15.00 starter med ettermiddagskaffe.

Velkommen til en dag med godt fellesskap, god forkynnelse og mye frisk sang. Misjonsgave.

Arr: Normisjon

∞ HJEM OG KIRKE ∞

DØPTE

16. november 2024

Cedrik Pedersen Vingen

06.12.2024 - Ørland kirke

Dagfinn Aune

f.29.04.46 - d.28.11.24

23. november 2024

Aksel Olsen Gjelvold

Odin Solbue

06.12.2024 - Ørland kirke

Torolf Petter Stav

f.29.09.33 - d.26.11.24

15. desember 2024

Jørgen Aashaug Nerland

13.12.2024 - Ørland kirke

Rolf Nordgård

f.18.02.38 - d.07.12.24

26. januar 2025

Hermine Guldteig Andersen

Tobias Gjernes Kvalsvik

13.12.2024 - Ørland kirke

Else Marie Olsen

f.02.02.45 - d.03.12.24

23. februar 2025

Amina Hansen-Oksvold

20.12.2024 - Ørland Helsesenter

Gunnar Dybvik

f.22.06.40 - d.13.12.24

GRAVFERD/BISETTELSE

26.11.2024 - Ørland kirke

Erna Marie Sørstø

f.30.05.51 - d.13.11.24

07.01.2025 - Ørland kirke

Agnes Marie Sundli

f.02.01.40 - d.22.12.24

29.11.2024 - Ørland kirke

Liv Nøvik Dyrnes

f.01.10.38 - d.18.11.24

07.01.2025 - Ørland kirke

Ingrid Johansen

f.02.08.45 - d.20.12.24

29.11.2024 - Ørland kirke

Christian Kverndal Aune

f.08.03.95 - d.14.11.24

17.01.2025 - Ørland kirke

Karl Johan Brekstad

f.06.12.51 - d.05.01.25

∞ HJEM OG KIRKE ∞

21.01.2025 - Ørland kirke
Reidun Kolsvik
f.14.06.35 - d.13.01.25

07.02.2025 - Ørland kirke
Magnhild Rædergård
f.10.04.26 - d.22.01.25

21.01.2025 - Ørland kirke
Tore Nilsen
f.30.12.54 - d.08.01.25

21.02.2025 - Ørland kirke
Johan Audun Grande
f.19.01.39 - d.11.02.25

24.01.2025 - Ørland kirke
Liv Olevik
f.01.06.27 - d.14.01.25

25.02.2025 - Ørland kirke
Knut Sørgerd

31.01.2025 - Ørland kirke
Alf Reidar Støkkan
f.31.01.59 - d.19.01.25

28.02.2025 - Ørland kirke
Kjell Gunnar Lauritzen
f.13.11.52 - d.19.02.25

31.01.2025 - Ørland kirke
Eiler Edgar Barseth
f.30.09.38 - d.19.01.25

SAMMEN OM GUDSTJENESTEN

«Da gikk den andre disippelen også inn, han som var kommet først til graven. Han så og trodde. Fram til da hadde de ikke forstått det Skriften sier, at han måtte stå opp fra de døde.»
Johannes 86, 8-9.

Velkommen til kirke!

9. mars 2025	Ørland kirke	Kl. 11.00	1. søndag i fastetiden <i>Matt 26, 36-46</i>
16. mars 2025	Storfosna kirke	Kl. 10.30	2. søndag i fastetiden <i>Luk 13,22-30</i>
23. mars 2025	Ørland kirke	Kl. 11.00	Maria budskapsdag <i>Luk 1,39-45</i>
Menighetens årsmøte	Nattverd		
6. april 2025	Ørland kirke	Kl. 11.00	4. søndag i fastetiden <i>Joh 6, 24-36</i>
Fasteaksjons gudstjeneste med konfirmanter			
13.april 2025	Ørland kirke	Kl. 11.00	Palmesøndag <i>Joh 12,1-13</i>
17.april 2025	Ørland kirke	Kl. 18.00	Skjærtorsdag <i>Joh 13,1-17</i>
	Nattverd		
18.april 2025	Storfosna kirke	Kl. 10.30	Langfredag <i>Luk 22, 39nm</i>
20.april 2025	Ørland kirke	Kl. 11.00	Påskedag <i>Joh 20,1-10</i>
Høytidsmesse med dåp			
	Ørland helsesenter	Kl. 13.30	Påskedag <i>Joh 20, 1-10</i>

Lørdag 26. april 2025 Ørland kirke Kl. 11.00

Dåpsgudstjeneste

Konfirmasjonsgudstjenester i Ørland kirke:

3. mai 2025 Kl. 10.30

Kl. 13.00

4. mai 2025 Kl. 11.00

10. mai 2025 Kl. 11.00

11. mai 2025 Kl. 11.00

17. mai 2025 Storfosna kirke Kl. 10.30

Ørland kirke Kl. 10.30

8. juni 2025 Ørland kirke Kl. 11.00

Pinsedag

Joh 14,23-29

ØRLAND MENIGHET

Meieriveien 9, Brekstad

Postboks 43,

7159 Bjugn

Telefon 72 51 95 60

[kirkekontor@orland.](mailto:kirkekontor@orland.kommune.no)

kommune.no

www.kirken.no/orland

Daniela Jona Lind , sokneprest 405 66 598

May Slettan , kapellan 413 73 713

Karen Lervik Stai, kirkeverge 938 91 841

Stefan Strbka, organist 925 23 887

Larisa M.Ross Sagranden, diakon 905 21 235

Eva Mari Bratland, menighetsforvalter 938 80 613

Vivian Skogø, rådgiver 908 03 798

Monika Hutta, menighetspedagog 991 11 161

Ann Karin Aar Flæsen, klokkervikar 952 28 217

Mona Fremstad, renholder 909 63 045

Ole Jonny Grande, kirketjener 906 56 789

Oddbjørn Ingebrigtsen, leder menighetsråd 952 37 875

INFORMASJON

RETURADRESSE: Menighetsbladet for Ørland, Pb. 43, 7159 Bjugn

KONSERT I ØRLAND KIRKE TIL INN- TEKT FOR PIANO OG LYDUTSTYR

Matus Strbka, cello og Heine Eid Johansen , sang og gitar.

Foto: Oddbjørn Ingebrigtsen